

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 28 Lutego r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 20 lutego.

Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz i Wielki Xiążę, KONSTANTY PAWŁOWICZ, d. 12 lutego o godzinie 2-rej z północy, w pożądanym stanie zdrowia, przejeżdżał przez Kowno, a d. 14 lutego o godzinie 3-iej z południa przez Jamburg, udając się do St. Petersburga: w obu miejscach bawił tylko, nim konie zostały zmienione.

Anglik Willer, zajmujący się osuszaniem okolic St. Petersburga, przesłał na rzecz Cesarzowego Towarzystwa Człekołubnego, otrzymane przez siebie z sprzedaży korzeni drzewnych, z ziemi wydobytych, w lipcu 1812 r. 592 r. 48 kop. i w lutym roku bieżącego 530 r. razem 1,122 r. 48 kop.

W moskiewskiej akademii handlowej praktycznej, d. 15 stycz. odbył się popis publiczny uczniów.

Przybył do St. Petersburga Baron Lebzelter, poseł austriacki.

Kurs petersburski dnia 16 lutego: dukat holenderski nowy 11 r. 70 kop. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 2 rub. 75 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia *procentów*: 68 assygn. — 96 procentów
68 brzęcząca moneta — 96
58 takąż — 80½

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 19 lutego.

(z Gazety Warszawskiej)

Kilku znakomitym bankierom tutejszym (pięta gazeta berlińska), mającym zwiazki ze skarbem, dano zapewnienie, iż gabinet wiedeński sądzi, że nie przyjdzie do żadnej wojny w Europie. Jakoż w całej monarchii austriackiej nie widać nic takiego, coby wojnę zapowiadać mogło.

PRUSSY.

Berlin dnia 1 marca.

(z Gazety Warszawskiej)

Niedawno przybył tu z Paryża Hrabia de la Ferronaye, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister francuzki przy dworze cesarskim rossyjskim, i z Petersburga półkownik kawaler d'Arguitz, który dotąd sprawował interessa hiszpańskie przy tymże dworze.

Przejeżdżał tedy goniec rossyjski wysłany z Petersburga do Paryża.

Dnia jeszcze 15 lipca r. z. spadły niedaleko Kwidzyna, w znaczney ilości ziarna nieznane botanikom. Ludzie zaczęli je zbierać, sądząc, iż zdadzą się do jedzenia; lecz w gotowaniu nie zmigknęły. Podobne ziarna spadły także w okolicach Poznania, Wrocławia i Xiezwie meklemburskiem. Donosząca o tem gazeta rządowa pruska, twierdzi, iż zjawisko to zasługuje, aby botanicy troskliwie dochodzili rodzaju spadłych ziarn.

Przybył tu Pan Szymborski, tajny radca i szambelan Xięcia Sako Koburskiego, z Koberga.

FRANCYA.

Paryż dnia 16 lutego.

(z Gazety Warszawskiej)

Dnia 12 b. m. wieczorem minister spraw wewnętrznych, a wkrótce potem kanclerz, pra-

cowali z Królem Jmością. Nazajutrz zrana dał Monarcha posłuchanie Hrabieciu Lagarde i Hrabieciu Claporedę, jenerałowi porucznikowi; po południu zaś pracował znowu z Hrabcią Villele, prezesem rady ministrów.

Dnia 13 b. m. Vice-Hrabia Chateaubriand naradzał się w wydziale interessów zagranicznych z baronem Vincent, posłem austriackim, Hrabcią Pozzo di Borgo, posłem rossyjskim, i Hrabcią Lagarde, byłym posłem naszym przy dworze hiszpańskim.

Urządzenie królewskie z d. 2 b. m. stanowi, aby konskrypcyoniści z roku 1822 stanęli na dzień 16 maja do półkow swoich.

Na wniosek kanclerza ministra sprawiedliwości, Monarcha złagodził wyrok śmierci, zapadły na Mandrileta i Daveta, współników Bertona, zamieniając go na dwódziestoletnie więzienie.

Bomagosa nie poddał twierdzy Urgel przez kapitulacyą, lecz o północy bagnietem ulorował sobie drogę przez woysko Myny.

Niejaki Brunet, który ułatwiał korrespondencyą między Węglarzami (Carbonari) francuzkimi i włoskimi, został skazany na półroczne więzienie, i zostawienie potem pod dozorem policyi.

Wznowić, iż wkrótce podany będzie izbie parlamentarnej nowy woyskowy, nad którym 7 lat pracują. Dziennik Gwiazda twierdzi, iż nigdy niebyło dogodniejszej pory nadania woysku tego prawa jak teraz. Zapewni ono potrzebną karność woyskową, od której zależy sława tronu i spokojność mieszkańców, słowem wszystko.

Czytamy w jednej z tutejszych gazet, iż Dey Tunetański kazał żydom nosić kapelusze, co się dziwnie wydaje przy długiej ich brodzie i ubiorze tureckim, którego używają.

Paryż dnia 17 lutego.

(z teyże gazety.)

Onegdaj pracował Król Jmość z Hrabcią Villele, a po mszy ś. przyjął między innemi Xiążęcia Orleanu i Xiążęcia Talleyrand.

Jenerał Quesada pożegnał rodzinę królewską, i wkrótce uda się z tutejszey stolicy do woyska wiary.

Synowie jenerała Bertona, straconego za zdradę kraju, podali do dziennikow tutejszych następujące pismo: „Upominalismy się o smutne prawo, abyśmy mogli kamieniem grobowym oznaczyć miejsce, gdzie leży ciało oycy naszego. W Północy odmówiono prośbie naszej, pod blahym pretekstem; powiedziano, iż miasto wiedzie spór ze zwierzchnością szpitalną o dawne prawo względem pogrzebów. W Paryżu niedano odpowiedzi na listy nasze. Taż sama nieufność, która nam niedozwolila uściskać ostatni raz nieszczęśliwego oycy, wzbrania nam teraz wystawić skromny nagrobek pamiętce jego.“ Dziennik Rozpraw przypomina im 14 artykuł kodexu karnego, podług którego, ciała zbrodniarzy powinny być pochowane bez żadney okazałości; lecz tenże kodex stanowi dalej, iż ciało straconego ma być oddane rodzinie jego, która tego żąda, pod warunkiem pochowania go bez żadney okazałości. Gdy zaś synowie Bertona nie domagają się uroczystego pochowania, lecz tylko pozwolenia, aby grob oycy swego mogli oznaczyć kamieniem; mogą więc pozyskać skutek prośby swojej. Wdowa Labedoyera wystawiła w Paryżu nagrobek straconemu

mężowi, i synowi *Sauge*, współnika *Bertona*, straconego w *Thouars*, mer tameczny dozwolił położyć kamień na grobie oycy.

Bajonna dnia 3 lutego.

(z tejże gazety.)

O stanie rzeczy w Hiszpanii mamy następującą wiadomość. Nie masz dobrej karności w wojsku; półki, w których się jeszcze krzykacze i podżegacze nie okazali, wcielono do tych, gdzie się już znajdują, i także przewodzą. Dobrze myślący oficerowie, albo sprzykrzyli sobie ten nielad, albo nisilowania ich w celu utrzymania porządku, zpełzły z powodu *Comuneros*, którzy podoficerów, kapralów, a nawet żołnierzy do siebie zwabiają. Wojsko jest w nędznym stanie, braknie munitorni i odzieży. We wszystkich warownych miejscach, zaczawszy od *Irun* aż do *Vittoria*, stoją tylko dwa półki milicyi, liczące po 600 ludzi, i jeden półk liniowy, złożony z 300 nowozaciecznych żołnierzy. Nareście warownie te są tylko kilku domami naprzedce do obrony urządzone. W *Tolosa* jest 8 dział, do których gwardya narodową użyto. Obecny stan rzeczy nie podoba się mieszkającym wiejskim; w miastach tylko, a zwłaszcza większych, znaleźć można stronników konstytucyi i towarzystwa *Comuneros*. Wszyscy, którzy do nich należą, pragną pośrednictwa obcego mocarstwa.

Dowódcy rojalistów *Acevilla* i *Querque* uderzyli dnia 16 stycznia w okolicach *Vittoria* na 4 kompanie półku morskigo, i większą ich część wycięli. Gdy potem wpadli do wsi o 3 mile odległej, zostali podobnie napadnięci od dwóch batalionów pod dowództwem generała *Torrijos*, który zabrał 4 jeńców. Tegoż dnia pułkownik *Jauregai* został pobity nie daleko *Estella* przez generała *Santos Lodron*, dowodzącego na miejscu *Odonella*, i utracił 200 ludzi. Generałowie rojalistów *Bessieres* i *Uhlmann*, którzy w 5.000 wojska chcieli opanować *Saragossę*, posunęli się aż do okolic *Madrytu*. Przy *Guadalaxara* pobiwszy 1.500 ludzi osady madryckiej, którzy naprzeciw nich wyszli, zabrali dwa działa i mnóstwo jeńców. Nie mogą jednak korzystać z odniesionego zwycięstwa, gdyż generał *Velasco*, połączony z brygadycerem *Carondelet*, zachodził im z tyłu; udali się więc ku *Cuenca*.

Generał *Karol Odonnel*, który się wrócił do *St. Jean Pied de Port*, jutro znowu uda się do Hiszpanii. Wielu oficerów hiszpańskich myśli wysieść na brzegi Biskaj. Zewsząd wracają oficerowie i żołnierze do Hiszpanii.

ANGLIA

Londyn dnia 11 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Lubo mowy tak ministrów, jako też członków opozycji w obu izbach brzmiały odglosem wojny, dalecy przecież jesteśmy od sąsiedzenia, aby Anglia miała zerwać swój systemat neutralności, i mieszała się do interesów Hiszpanii. Przypominamy sobie, że i przed osadzeniem *Neapolu* przez wojsko austriackie, także same prawie mowy słyszeć się dały, a zdawało się nawet, że wtedy Anglia więcej miała powodów przeszkadzania, aby obce mocarstwo nie osadziło *Sycylii*, którą Anglia za swoją własność uważała, i której nadana była konstytucya, do angielskiej podobna. Okaże się, czyli umiarkowany sposób myślenia margrabięgo *Londonderry* jest teraz zupełnie z ministerym usuniony.

Dzienniki angielskie donoszą, iż wojsko portugalskie, przeznaczone do Brezylji, nie chciało tam płynąć, i żądało, aby natychmiast wysiadło z okrętów, w celu dania pomocy oyczyźnie, dla której w Brezylji nie już uczynić nie może. Utrzymywano, że dziwną zdaje się rzecz, iż Król chce oddać swoich najlepszych żołnierzy w chwili, kiedy nieprzyjaciół zagraża.

Więści, jakoby rząd hiszpański odrzucił przełożenie Lorda *Fitzroy Somerset*, i jakoby tenże natychmiast *Madryt* opuścił, są zupełnie bezasadne.

Jedna z gazet tutejszych donosi o odprawie

się mającemu publicznemu zgromadzeniu, w celu zbierania dobrowolnych składek na kupno broni i potrzeb wojennych dla Hiszpanii i Portugalii.

Jedna z fregat angielskich odebrała rozkaz udania się ku drodze beringowskiej, dla powzięcia wiadomości o wyprawie kapitana *Parry*. Niektórzy sądzą, iż kapitan ten przymuszony będzie, dwie lub trzy zimy przepędzić w klimacie północnym. Żywności mu nie braknie: gdyż okręty miały zapas na 4 lata.

Koszta na wystawienie nowego mostu w *Londynie* mają wynosić 308,000 f. st.

Rozchodzi się pogłoska o zawieszeniu broni między Hiszpanią a jej osadami amerykańskimi. Zasada jego ma być, iż osady amerykańskie zatrzymają swoje prawa i urządzenia, a Hiszpania i Anglia mają mieć zapewnienie korzyści w handlu z niemi prowadzonym.

Częste naradzania się posła hiszpańskiego z Panem *Canning*, zrodziły pogłoskę, iż Hiszpania zmienia swoją konstytucyę, i że zmiany te będą udzielone rządowi francuzkiemu. Z wieściami temi porównać należy następujący ważny list, pisany z *Madrytu* pod d. 2 b. m. „Zdaje się, iż nastąpiła zmiana w publicznej opinii, z czego powstały nowe domysły; najważniejszem atoli jest zbliżenie się dwóch stronnictw, to jest: umiarkowanych i *Comuneros*, które miały z sobą zawrzeć związek pod następującymi warunkami: 1) ażeby terażniejsi ministrowie zostali oddaleni; 2) ażeby na ich miejsce obrano ludzi umiarkowanych i tak zwanych *Comuneros*; 3) ażeby nowi ministrowie rozpoczęli niezwłocznie układy z Anglią, względem utrzymania pokoju, i odmian w konstytucyi.“ Donoszą z *Paryża*, że i tam głośno mówią o zmianie ministrów w *Madrycie*: gdyż tak częste przysuwanie się rojalistów pod mury stolicy, jest dowodem niezdatności lub opieszałości terażniejszych ministrów.

Londyn dnia 14 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczora przybył Xiążę *San Lorenzo* do *Dowres*, gdzie wsiadł do pojazdu, który na niego czekał.

Dnia 7 b. m. odprawił się w *Dublinie* sąd na burzycielów spokojności, którzy się targnęli na osobę Lorda Namiestnika królewskiego. Zdania atoli sędziów przysięgłych tak były rozdwojone, iż niewypadało spodziewać się wyroku. Po wprowadzeniu sprawy i sześciogodzinnem naradzeniu się, wezwano sędziów przysięgłych do osobnej sali, a gdy oświadczyli, iż jeszcze niemogą się zgodzić na wyrok, przewodniczący im chciał ich rozpuścić. Wniosek ten odrzucili sędziowie. Zalecono szeryfowi, aby sędziów zamknął w sali, a klucz schował. Zabroniono oraz wszelkiego z niemi związku, i postawiono straż. Sędziowie przez całą noc siedzieli, a wszelako nie zgodzili się na wyrok.

Gazeta ministeryalna *Kurier* pisze, iż szalone powstanie Pana *Brougham* przeciwko Monarchom dowodzi, że polityczny potworek ma wiele podobieństwa do kłótlivej przekupki. Odjawszy z mowy jego wszystkie słowa próżne, nie znaczące, i niestosowne do przedmiotu, pozostaje się tyle tylko, co by na odwrótniej stronie biletu wizytowego napisać można. Dzielać tę mowę na trzy części, jedna zawiera samochwalstwo, druga niesłuszne oskarżenia, a trzecia nie.

Widać z obrad izby wyższej, iż prawo, uchwalone roku zeszłego względem małżeństwa, dozna odmiany. Dawne prawo w tej mierze miało wielkie wady; i tak, szanowna żona, spoczywająca już w grobie, mogła być wyrokiem sądowym uznana za nabożnicę, a błotliwa jej rodzina, traciła od razu cały majątek i honor, których 50 lat używała. Dnia 7 b. m. podano zbie wyższej prośbę biskupa i kapituły w *Lichfield*, z której się okazuje, iż od czasu zaprowadzenia terażniejszego prawa, w 72 parafjach, składających dwieccyż, nie zawarto ani jednego małżeństwa, chyba za szczególne pozwoleniem. Lord *Ellenborough* wniosł nowy bil, a Lord kanclerz chce go dzielnie popierać.

Publiczność nie ma już żadnej nadziei utrzymania pokoju między Francją a Hiszpanią, sądząc po skutku, jaki sprawiła w Madrycie mowa Króla francuzkiego i rozprawy w naszym parlamencie.

Słychać, iż rząd ciągle spodziewa się przeszkodzić w oynie między Francją a Hiszpanią. Życzymy, aby nadzieja ta została spełnioną; wszakże to pewna, iż dotąd widać wszędzie same uzbrojenia wojenne.

Wczora odprawiła się rada gabinetowa w ministerjum interessów zagranicznych i trwała blisko dwie godziny. Tegoż dnia znajdował się tam długo poseł hiszpański.

W zeszłym tygodniu odprawiło się zgromadzenie mieszkańców w *Southwark* dla naradzenia się względem petycyi do parlamentu o zmniejszenie podatków i reformę parlamentu.

Słychać, iż P. Wilson uda się do Hiszpanii.

Na sessyi izby niższej dnia 11 b. m. wspomniano, iż rząd angielski kupił od Króla niderlandzkiego przykład *Dobrej Nadziei* i *Demerary* za 3 miliony funtów szterlingów. Od zawartego zaś w roku 1815 układu o kupno, wydał rząd milion 500,000 fun. szter. na wspomniane osady, a nie ma z nich odpowiadający korzyści.

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 18 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jegomora Wirtemberski wyjechał dnia 13 b. m. do *Weymaru* dla odwiedzenia rodziny W. Xiążęcia.

Na pierwszej sessyi związku niemieckiego dnia 6. b. m. poseł saski, zastępca prezesa, donosił, iż na żądanie dworów austriackiego i pruskiego udziela seymowi okolna notę, którą Mocarstwa te przy końcu obrad w *Weronie* posłały dyplomatycznym swoim aientom; poseł zaś rossyjski, *Baron Anstetten*, dołączył do tej noty osobne pismo, wyrażając: „Okolna nota rossyjska została już udzieloną wszystkim członkom związku, przy których się poselstwa rossyjskie znajdują, a seym w tém prostém jej udzieleniu uzna nowy dowód szacunku N. Cesarza Jegomości wszech Rossyi. Dla tego też niżej podpisany z pewnością oczekuje odpowiedzi stosownej do kroku jego. Szczególniejszą uwagę zwraca na siebie następująca myśl noty okolnej: *Cała Europa musi nakoniec winnować, iż droga, którą Monarchowie postępują, zgadza się zupełnie, tak z niepodległością i mocą rządów, jak z dobrze zrozumianym interessem narodów*. Przy takich zasadach wszelki zarzut sam z siebie upada. Narody póty tylko są szczęśliwe, póki są spokojne, i nigdy nie znaleziono szczęścia w zaburzeniu.“ Wniósł potem poseł saski, aby dworom rossyjskiemu, austriackiemu i pruskiemu, złożono dzięki za to udzielenie i za środki użyte do utrzymania porządku i spokojności w Europie.

W mieście *Anspach* dało się uczuć trzęsienie ziemi w nocy z dnia 10 na 11 b. m. między godziną 2gą a 3cią.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 2 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Grecy, uwięzieni w *Stambule* za utajenie pieniędzy, zostali wypuszczeni na wolność.

Pan *Green*, Konsul angielski, wysłał potajemnie do *Napoli di Romania* okręt, lecz grecy zabrali go, a za zgwałcenie blokady osadzili w więzieniu dwóch braci konsula, którzy się na nim znajdowali, dopóki rada zdobyczy w *Idryi* nie wyda w tej mierze wyroku. Sześć okrętów austriackich, płynących z *Alexandryi* do *Patras*, doznały przeszkody od greków w zatoce *Patras*, z kąd oddać się musiały; udały się zatem o pomoc do okrętów wojennych austriackich; lecz kapitanowie ich odmówili im, twierdząc, iż mają rozkaz stosowania się zupełnie do postępowania okrętów angielskich, które uznały zamknięcie portów, ogłoszone przez greków.

Dnia 4. Nowy hospodar wołoski każe w *Bukarescie* karać tych wszystkich, co się dopuszczają

zakazanych czynów. Wszyscy zagraniczni i krajowi grecy na Wołoszczyźnie, musieli dać dostateczną rękojmią, iż do żadnej politycznej czynności należeć nie będą. Hospodar ten zajmuje się także urządzeniem dochodów klasztornych, które pod czas rządu greckiego były tak zaniedbane, iż prawie każdy klasztor obciążony jest przeszło to tysiącami piastów długu.

Podług doniesień z *Milo* i *Naros*, Basza *Bosni*, dowodzący naczelnie w *Morci*, przybył z 10 tysiącami bosniaków do *Koryntu*.

Lord *Strangford*, wsiadłszy na fregatę angielską w *Korfu*, znajdował się w połowie stycznia niedaleko *Dardanellów*, i między 20 a 30 stycznia mógł przybyć do *Stambułu*.

Na wyspach greckich widać wielką czynność. Nie braknie już grekom dział i potrzeb wojennych, odtąd, jak anglicy nie przeszkadzają ich sprowadzać. Dostarczeli ich amerykanie, holendrzy, francuzi i włosi. Otrzymali je nawet grecy z *Egiptu*, lecz drogo i gotowemi pieniędzmi zapłacić musieli.

Od granic tureckich dnia 7 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

W teraźniejszej porze roku trudno jest mieć dokładne wiadomości z Grecyi. Zdaje się, iż na przyszlą wiosnę można będzie odbierać doniesienia z Grecyi przez wyspy Jońskie i *Malte*. Listy kupieckie z wysp tych potwierdzają, iż od miesiąca grudnia ustały działania wojenne w Grecyi, i że położenie kraju nie dozwala kampanii zimowej. W *Morci* układają się turcy, o poddanie kilku warowni, będących jeszcze w mocy muzułmanów. Twierdza *Korynt* ma się wkrótce poddać grekom przez kapitulacyą.

Odebrane w *Semlinie* listy z *Bitoglii* pod d. 12 stycznia donoszą o śmierci *Dżelal* Baszy, następcy *Churszyda*, dodając, iż *Cavan Oglu*, Basza *Nissy*, został mianowany namiestnikiem jego, i udał się już do *Laryssy*. Jest o bratem naczelnego dowódcy w Wołoszczyźnie; który przydany tamecznemu hospodarowi kieruje wszystkimi czynnościami rządowymi.

List pisany pod d. 1 lutego z *Bukarestu* zawiera, co następuje: „Ile *Porta* starała się o utrzymanie spokojności i bezpieczeństwa w Xięztwach, okazuje się z rozkazu, wydanego przez *Baszę Beszli Agę*, *Kavanos Sade Hassen Beja*, i przesłanego do wszystkich twierdz nad *Dunajem*. W rozkazie tym zaleca *Porta*, aby żadnemu pojedynczemu turkowi, nie pozwalano wejścia do Wołoszczyzny; aby wszyscy turcy znajdujący się w Xięztwach zostali niezwłocznie przywołanemi; aby tych, którzyby się interessami wymawiali, natychmiast odesłano do *Bukarestu*, gdzie sam *Aga* udzieli im dopiero pozwolenie pobytu w Xięztwach, bez którego żadnemu turkowi bawić nie wolno. Oświadczył nadto *Aga*, iż *Beszli Agowie*, znajdujący się po prowincjach, odebrali zalecenie, aby rozkazu powyższego najszybciej przestrzegali, a winnych bez względu śmiercią karałi.

W czasie świąt Bożego Narodzenia, turcy w *Larysie* uderzyli na greków, lecz z wielką klęską zostali odparci.

Dostrzegacz Wschodni umieścił pod d. 16 stycznia następujące wiadomości o stanie interessów greckich: „Listy z *Ipsary* d. 1 stycznia donoszą, iż tam nie zaszło nic ważnego, ale największe są przygotowania do napadu. Z płatnych wojsk mają grecy tylko 7 do 800 arnautów; ale 7,000 ludzi, którzy po większej części trudnią się żegluga, za najmniejszym pozorem wylądowania nieprzyjaciela, opuszczają okręty, wysiadają na ląd, biorą broń i stają się żołnierzami na obronę oyczyny. Po różnych miejscach na całym wyspie rozstawiono 200 dział; poruszenia turków są pilnie uważane, i grecy zawsze są gotowymi do obrony. W pierwszym celu uzbrojona została flotylla z statkami palnemi, a w drugim, to jest, na przypadek wylądowania turków, wszystkie uzbrojone okręty mają powrócić do portu, działa mają być na ląd wytożone, a tak we dwóch godzinach cała wyspa może być zasłonięta blisko 700 działami. Na wyspie *Metelin* panuje ciągle spokojność, a grecy nie przedsięwzięli jeszcze zamierzonego wylądowania

Idryoci zatrzymali dwa statki angielskie płynące do Zante, i zabrali ich ładunek pod pozorem, iż jest przeznaczony do portu Kunei, objętego ogłoszonym zamknięciem. Wszakże na przedstawienie dowódcy Hamiltona, senat idryjski, kazał oddać ładunek temu okrętowi, tudzież z okrętu francuzkiego.

Jeden z przyjaciół greckich podał następujący obraz konstytucyi i siły zbrojney greków. Rząd grecki zostaje przy wielkim senacie, złożonym z osób naysnamitszych w narodzie. Każdemu wydziałowi rządu przewodniczy minister. Władze podwładne w całej Grecyi są następujące: 1) *Arenpag* i 2) *Gerusia* w Peloponezie, obie są reprezentacyami ludu. Senatowi przewodniczy dwóch prezesów, jeden co do władzy prawodawczej, a drugi co do wykonawczej. Prezesem władzy prawodawczej jest Xiążę *Demetriusz Ypsylanty*, naczelny dowódca w Peloponezie. Prezesem zaś władzy wykonawczej jest Xiążę *Alexander Maurocordato*, naczelny dowódca całej siły greckiej i pólownik półku cudzoziemców. Senat grecki nadal, jak wiadomo, ludowi greckiemu konstytucyą. a) *Sila ładowa*. Dzieli się na woysko w wielkiej Grecyi i Peloponezie. W wielkiej Grecyi na czele 15-totysięcznego korpusu, jest Xiążę *Alexander Maurocordato*, którego oddział składa lewe skrzydło woyska greckiego, gdy tymczasem *Odyseusz*, zostający pod jego rozkazami, składa prawe przed *Zittuny* i *Termopilami*, a dowódca *Gura* stoi wśródku przy *Parnasie*. Oba razem mają 8000 ludzi, 100 podwładnych naczelników dowodzących oddziałami i podlegających rozkazom *Maurocordata*, nosi tytuł kapitanów, a z pomiędzy tych naysnamitszy są: *Maur Bozzaris*, naczelny dowódca suliotów, *Intraczo* z Arkadyi, *Nacapolis*, z *Elidy*. Szefem sztabu głównego jest jenerał *Normann*. Zwinięty batalion cudzoziemców jest pierwszym zakładem przyszłego woyska greckiego. Pierwszym półkiem greckim dowodzi *Gubernatis*, piemontczyk, a pierwszą jego kompanią, podpółkownik *Adjopolis*, drugą podpółkownik *Dierżawski*, trzecią podpółkownik *Mandelslohe*, czwartą kapitan *Specht*. W Peloponezie mają podwładne dowództwa: *Kolokotroni*, *Nikitta*, *Anagnostera* i t. d. Woysko łameczne, wynoszące 16 000 ludzi, oblega twierdzę *Korynt*, *Patras*, *Modon* i *Coron*. Wszyscy podwładni dowódcy starają się o pobór podatków, b) półka morską grecka składa się z 400 statków opatrzonych działami: naysnamitszym z nich jest statek *Herkules*, mający 26 dział. Naczelnym Admiralem jest bogaty *Miauli Conturiato* z *Idryi*, a ministrem morskim *Oslandi*, także z *Idryi*. Woysko greckie opasało *Zittuny*, *Patras* i *Lepanto*. Zajęło warowne stanowiska *Arta*, *Petta* i *Gombitti*, oraz wąwozy termopilskie, *Carapanzas* i *Grigello*. Były major szwedzki *Arshellig*, jest dowódcą w *Navarino*. Wszyscy zagraniczni oficerowie w woysku greckim noszą szarfę w pasy błękitne i białe; bandera grecka jest koloru błękitnego z białym; na chorągwiach jest biały krzyż w polu błękitnem i sowa. Order zasługi dzieli się na krzyże komandorski, kawalerski i srebrny. Krzyż sam jest jasno niebieski; pierwsza klasa nosi go w złotej oprawie z złotym laurem; druga w srebrnej oprawie z srebrnym laurem, a trzecia bez oprawy; na tarczy środkowej jest *Minerwa*. Krzyż komandorski nosi się na wstędze jasno niebieskiej, z białemi brzegami. Kokarda ma kolor jasno niebieski i biały. (Za prawdę tych podań wszelako ręczyć nie można.)

Z następnego opisu *Napoli di Romania*, poznać można, jak ważnem dla greków jest zdobycie tej twierdzy. *Naupoli* czyli *Napoli di Romania* leży przy wysokiej górze; składa się z niższego miasta zwanego *Vachori* i wyższego z cytadellą *Palamidi*. Szańce są podług systematu *Vaubana*; zaczęto je w roku 1695, a od tego czasu coraz bardziej rozszerzano i poprawiano. Stan ich doskonały. Niższe miasto jest zasłonięte sto-

kiem, za którym znajduje się suchy rów i wał, a na nim stoi 16 dział 36-calowych. Ulice są szerokie, domy po większej części w gęście wieńcem. Za miastem tworzącem półkoło od morza do pagórków wznosi się drugi szaniec osadzony 38 działami 24 i 36-calowymi, z których strzelać można na ulicę miasta, morze, i okolice. Nad tym szansem jest 5 rzędów baterii, jedna nad drugą nakształt amfiteatru, z których ognie może się krzyżować, i na różne strony obracać. Baterie te mają blisko 50 dział. Za niemi wznosi się odosobniona skała wysoka na 500 stop. Droga kryta prowadzi w środek tej twierdzy, której broni 150 dział i moździerzy.

List z *Korfu* pod d. 26 stycznia donosi, iż twierdza *Korynt* poddała się grekom przez kapitulacyą.

WIADOMOŚCI ROZMAITE. (z Kurjera Warszawskiego.)

Panna Karolina W., córka bogatego fabrykanta, idąc zamąż, warowała w intercyzie, iż jeśli jej mąż przyszy z zapalem pochwali wdzięki jakiej bądź kobiety, służyć to będzie za niezaprzeczony punkt do rozvodu: małżonek chętnie przystał na to: trzeba wiedzieć, że bierze posagu 800,000 zł. pol. i ma lat 61.

Pewny siodlarz, wezwyczaivszy się w pijactwo, ogłuchł: doświadczony lekarz oświadczył, iż może słuch odzyskać, jeśli zaniecha swego nałogu; usłuchał siodlarz tak zbawiennej rady: nie pił przez cały miesiąc i słuch odzyskał: poczem znudzony znowu zaczął pić po dawnemu, i znowu ogłuchł, a na wyrzuty lekarza odpowiedział: „nie dobrego w tych czasach usłyszeć nie mogłem, wolę przeto być głuchym, a zwyczajny koszt portu co dzień wypróbować.”

Nowość wszędzie popłaca. Owe sławne i tak ulubione przez anglików widowiska walk kogutów już zaczęły nudzić, antreprenery tych widowisk w Londynie przeszłej jesieni bliskim był bankructwem; rzucił się więc do nowości: ogłosił, że w tejże sali, w której odbywały się walki kogutów, odbywać się będą walki psa ze szczurami: na pierwsze widowisko zeszło się 2 000 ciekawych: wyuczony pies *Billi* ukazuje się przed widzami, umieszczonemi na galeryach: miejsce boju miało tylko 12 stop obwodu. Zakład był o to że, *Billi* 100 szczurów wyduci w przeciągu 12 minut: na dane hasło wypuszczono 100 szczurów: *Billi* tak zreczny w pół 8 minuty wszystkich wyducił. Już żadna tragedia *Szekspera* tyle nie wzniesła oklasków, ile ta nowość, a antreprenery spodziewa się niezmiernych korzyści, póty, póki znowu inna nowość nie wskaże mu pola zysku.

Sanja w Krakowie krótko trwała, mało jej tego roku użyto w tutejszych okolicach.—Przy piśmie periodycznem *Muza Nadwislanska*, wydawanem będzie inne pismo *Pielgrzym z Tęczyna*, zawierające mające nawiązać opisy starożytności polskiej, wiadomości historyczne, rozmaiteści oyczyste i t. p.—Loterya fantowa na ubogich przyniosła przeszło 3.000 zł. wiele fantów było kosztownych; losy w dwóch godzinach rozkupiono.—Dotąd żyje w Krakowie obywatel *Librowski*, mający lat 119 na 120.—Umarł w Krakowie jeden z tamiecznych naysstarszych kupców *Benedykt Kubecki* w 78 roku życia. Znaczną część życia poświęcił usługę publicznej i sprawował je ze starodawną polską gorliwością, dobro miasta przenosząc nad własne szczęście.

Naysnamitsze damy londyńskie postanowiły przez 7 dni nosić grubą żalobę po sławnym doktorze *Jenner*, wynalazcy wakkyny, a to przez wdzięczność, iż gdyby nie ten jego wynalazek, mążby zostały pozbawione dzisiejszych swych wdzięków.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 28 Lutego Roku 1823 r. s.

Dwónastoletnia dzierżawa.

2. Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżej w tabelli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tutejszey Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacją roku terażniejszego miesiąca marca w dniach 24, 27 i 30 w arendowną possesją, jedne, które zupełnie zawakowały na lat 12, drugie zaś, które już w takowey possesyi i na innych prawach zostawały, lecz za nieakuratną opłatę przez possessorow należnego do Skarbu dochodu, od nich się odbierają, do ukończenia lat zakreślonych tym nieakuratnym possessorom, o których przy targach objawiono będzie. Przytém Izba Skarbowa zapewniając, że wszystkie majątki, jakie zalicytowane zostaną, postąpią w possesją od 12 apryla roku bieżącego 1823, wzywa mających zamiar licytowania takowych majątków, ażeby raczyli przybydź na pomienione terminy do wyżej wyrażoney Izby, lub też przysłać u-mocowanych od siebie plenipotentow, z ewikcyami odpowiedniemi dwu letniej intracie, jaka z ostateczney licytacji wypadnie, nie mniej ze świadectwami Sądu Głównego Departamentu 2go, o swobodności majątków lub kamienic w ewikcyą oddających się upewnającami. Dat 1823 roku febr. 20 d. Sowietnik Andrzej Kasprzycki. Za Naczelnika Stoła Justyn Zdzietowiecki.

Nazwiska majątkow w Powiatach.				Stan majątkow wedle inwentarzy i dochod z onych					Lustracy ny dochod.		Ceny za 6 re były już licytowane.	
				Ewarkow.	Misteczek.	Wsiow i za scinkow.	Liczba rożne go rodzaju ny mow.	Dusz mezkrey w pociąg re wizer 1816 r.	Srebre m.		Assygnat.	
									Rubl	Kop	Rubli	Kop.
Majątki wakujące.												
<i>Wileńskim.</i>												
1	Matakienie Milaniszki Dzierżawa	-	-	-	-	-	4	4	84	45	-	-
2	Jankuny Starostwo	-	-	-	1	-	17	74	402	22	Srebre m	601
<i>Trockim.</i>												
3	Nowosady Dzierżawa	-	-	-	1	-	-	-	133	50	-	-
<i>Oszmiańskim.</i>												
4	Nerowka Dzierżawa	-	-	-	-	-	1	-	60	-	-	-
5	Krawcowszczyzna Dzierżawa	-	-	-	-	-	-	-	33	90	-	-
<i>Brasławskim.</i>												
6	Bernatowskiego część starostwa	-	-	-	1	-	4	11	408	15	-	-
7	Druvskie i Zisnudzkie Woytostwa	-	-	-	4	-	72	454	8394	881	-	-
8	Dubinowo Starostwo	-	-	-	1	-	6	65	729	19	-	-
<i>Hossieńskim.</i>												
9	Juryzdyka w Rosieniach po Zukowskiej	-	-	-	-	-	-	-	9	-	Assygnat.	701
10	Dulki Dzierżawa	-	-	-	-	-	1	8	78	14	360	-
<i>Kowieńskim.</i>												
11	Krużance Dzierżawa	-	-	-	1	-	-	15	333	10	-	-
Majątki odebrane od byłych possessorow za niewypelnienie przyjętych imi na urządzenie dobr skarbowych prawideł.												
<i>Brasławskim.</i>												
12	Satorowicze Dzierżawa	-	-	-	1	-	1	6	81	-	Srebre m	200
<i>Oszmiańskim.</i>												
13	Czotyryki Dzierżawa	-	-	-	-	-	1	6	182	25	188	-
<i>Trockim.</i>												
14	Gunbrany Dzierżawa	-	-	-	-	-	-	-	8	25	-	-
<i>Wilkomirskim.</i>												
15	Pomuszskie Starostwo	-	-	-	1	-	-	45	93	1042	71	Srebre m
Dopiero odbierające się.												
<i>Telszewskim.</i>												
16	Poiznie Dzierżawa	-	-	-	1	-	1	2	162	50	166	-
17	Nowosiady Dzierżawa	-	-	-	-	-	2	12	233	181	240	-
18	Wideyki Dzierżawa	-	-	-	-	-	1	7	173	96	260	-
<i>Kowieńskim.</i>												
19	Powierzchnie Dzierżawa	-	-	-	2	-	5	51	1173	641	1825	-
<i>Wilkomierskim.</i>												
20	Kiermele Dzierżawa	-	-	-	1	-	-	1	90	-	-	-
<i>Trockim.</i>												
21	Naszkuny Dzierżawa	-	-	-	-	-	-	-	31	30	-	-
<i>Brasławskim.</i>												
22	Milasz Dzierżawa	-	-	-	1	-	-	13	278	40	425	-
Oprócz tego oddają się jeszcze w 12letnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacji będzie objawiono: w powiecie Upitskim w mieście Poniewieżu traktyer i młyn, i w Wilkomierskim: w Łobonarskiej puszczy 11 włościańskich pustych domow z gruntami i łąkami, 2 pustosze, 2 karczmy i 16cie jezior, z dalszemi obszarami ziemi.												

Sowietnik Andrzej Kasprzycki.

Za Naczelnika Stołu Justyn Zdzitowiecki.

Przeżąd Majątku.

1. Majątek Białozorów w Pie Upitekim w parafii Remigolskiej położony, dla W. Johanny z Woyciechowskich Sopoćkowej Sędziiny Ziem. Kowieńskiej oddzielony, chat ciągłych 20 zawierający, grunta mający najlepsze, łąk gruntowych i błotnych dostatek nad potrzebę, zabudowanie wszelkie gospodarskie wcale dobre; dom mieszkalny murowany, właścianie siemieniści i zamożni, lasu na wszelkie potrzeby zdającego wlok 20 i ten nie odległy, lecz będący w obrębach majątku, od Wilna mil 18 i tyleż od Rygi, nad rzeką chociaż niespławną ale wcale rybą położony, a nadewszystko w granicach pewny, żadnymi długami nie obciążony, i w aktualnym właścicielki, posiadaniu będący, ogłasza się do sprzedania na wieczność, summa za dziedzictwo onego jest oznaczona proporcjonalna i odpowiednia każdorocznej iotracie, warunki co do opłaty summy są nieuciążliwe, dla kupującego bardzo łatwe, azatym ktoby życzył takowy majątek na wieczność nabyć, o wszystkich kondycjach i szczegółach obszerniej dowiedzieć się może u W. Jana Powickiego Adwokata Subselliów Wileńskich, mieszkającego w Wilnie na Skopówce w domu JW. Sowietnikowej Rogowskiej.

Roku 1823 february 27 dnia, może Redakcyja Kuryera Lit. umieścić w druku. Grodz. Wileń. Pisarz J. Naborowski.

Wzwanie Sądowe.

1 W sprawie JP. Terezy Sielickiej i jej opieki, oraz WX. Mateusza Szatyńskiego Kan. Katedry Wileń. i dalszych wierzycieli do jednoczasowej rozprawy przez remisję Sądu Gł. 2go Wileń. Departamentu połączonych, z JPP. Jakubem i Anną Hahnami był. Rad. jako dłużnikami, JW. Hipolitem Wolkien Prezyd. Gran. appel. Sądu, zastawnikiem, i JPP. Pawłem i Elżbietą Jaroszewskimi małżonkami posessorami tradycyjnymi kamienicy Hahnów, niemniej dalszymi osobami naznaczonego Sądu Magistratu Wileń. dekretem dylacyjnym roku 1822 junii 23 dnia, kopią spraw, komportacyą majątku i papierów, oraz akta inkwizycyi, kalkulacyi i werefikacyi uznawszy, zastrzegł do następnej, oczewistej rozprawy wezwać wszelkiego rodzaju pretensorów do funduszów pomienionych Hahnów małżonków, aby ci z dowodami pod upadkiem czynić się mogących stosunków jawili się z zawiadomieniem także i dłużników tychże JP. Hahnów małżonków, iż w razie ich niestanności na edyktały zepozow wydać się powinni przez JP. Hahnów oczewistym następnym wyrokiem, pokazane summy przysądzone zostaną, w skutku tego, niniejsza trzykrotna zamieszczana się do Kuryera Lit. awizacya. 1823 febr. 27 dnia.

Wincenty Malinowski B. M. W.

1 W domu JW. Wice Gubernatora Horna na Zamkowej ulicy pod N. 187 jest do sprzedania nowomodna dwumiestna karyta, drążki czteromiestne używane, sanki okute żelazem i parę koni, ktoby życzył takowe widzieć i o cenie powziąć wiadomość, raczy zgłosić się do zarządzającego tym domem.

3. Józef Rosochacki Sędzia Ziemski Trocki, Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski, Józef Landauński Sędzia Grodzki Rosieński, Franciszek Bilewicz Pisarz Grodzki Rosieński z Gubernii Litewsko Wileńskiej, Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziemski Wileyski z Gubernii Mińskiej urzędnicy. Oznajmujemy tym naszym obwieszczeniem listem, iż w skutek dekretu Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego wremiennego drugiego Departamentu, w sprawie JW. Wincentego Wołodkowicza b. Podko-

morzeżo Ptu Wileyskiego i Kawalera s. Jana Jerolimskiego z kredytorami zeszyłych z tego świata Józefa i Karoliny z Brzostowskich Wołodkowiczów Marszałkowstwa Guberskich Mińskich, rodziców tegoż Podkomorzeżo, na dniu 27 8bra roku ominionego 1822 zapadłego dla podania sched kredytorom przeznaczonych, oraz dla zaskutecznienia dalszych warunków tymże dekretem zakreślonych, od dnia dzisiejszego za tygodni cztery w komplecie z trzech osób złożonym, do majątności Illi w Gubernii Mińskiej powiecie Wileyskim leżącej zjedziemy, przeto aby JW. W. Lokatoryusze, oraz kredytorowie i jakiego bądź tytułu pretensorowie, jak podobnie i JW. Wincenty Wołodkowicz Podkomorzeżo, na terminie z obwieszczenia wypadającym ze wszelkimi dowodami i gotowością sub amissione rei jawili się, ostrzegamy.

Roku 1823 mca january 27 d. Woźny świadczy, iż takowego obwieszczenia kopiją od WWJPanów Józefa Rosochackiego Sędziego Ziem. Trockiego, Jana Weryhi Sędziego Grodzkiego Zawileyskiego, Józefa Landauńskiego Sędziego Grodzkiego Rosieńskiego, Franciszka Bilewicza Pisarza Grodzkiego Rosieńskiego z Gubernii Litewsko Wileńskiej, i Stanisława Świętorzeckiego Sędziego Ziemskiego Wileyskiego z Gubernii Mińskiej urzędników, na instancję WJX. Bonawentury Łobacewicza Kanonika Mińskiego i Plebana Iłskiego, JW. Wincentemu Wołodkowiczowi b. Podkomorzeżu Ptu Wileyskiego i Kawalerowi, oczewisto w ręce w majątności Ościukowiczach podałem, oraz o zjeździe urzędu do majątności Illi od daty podania niniejszego obwieszczenia za niedziel cztery, to jest mca febr. 23 d. r. idącego 1823, oznajmiłem. Franciszek Głębocki Woźny Ptu Zawileyskiego.

Roku 1823 january 29 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi Ptu Wileyskiego stawając osobiscie JP. Woźny Franciszek Głębocki takowego obwieszczenia relacyą urzędownie zeznał, przyjąłem i zgodziłem z xięgami. Wincenty Kiersnowski Ziemski Ptu Wileyskiego Regent.

Wolno przyjąć do druku poświadczam. Ignacy Kijakowski Pisarz Ziem. Wileyski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całej Rossyi etc. etc. etc.

Starozakonnym, Zelmanowi Jowelowiczowi Axamitowi, przedtym kupcowi, i obywatelowi miasta Wilna, a dziś wexlarzowi Wileńskiemu, niemniej wszystkim Zelmanom Jowelowiczom ilekolwiek ich jest w mieście Wilnie, chociażby i bez tytułu kupców i obywateli Wileńskich do wynajdzenia z między nich winnego odpowiedzi. — Pozew przed Sąd Magistratu miasta Wilna z powództwa urodzo. Barona Ferdynanda Franka kawalera maltańskiego przy cytacyi dowodów, sprawę składających, na każdy czas przypadnienia sprawy, a szczególności o to: załcy delator współ zżoną swoją Maryą z Szczawińskich Baronową Frankową, wydał oblig zeszałemu Józefowi Straszewiczowi Podkomorzeżu Upitskiemu w dacie 12 Xbra 1815 roku na sumę rub. sr. 5,400. Niżeli ten dług miał bydź wypła-

nym, Podkomorzy Straszewicz umarł w roku 1817, i w czasie jego śmierci, zaginął oblig — O dług na nim wyrażony successorowie nieboszczyka skończyli zupełnie z Baronami rachunek, a oblig zaginiony, zaupadły poczytali. Przywłaściciel jakiś Zelman Jowelowicz, niby kupiec i obywatel Wileński ukrywał zaginiony oblig; aż termin ukazami zamieszczony o aktykacyi wszystkich tranzaktów na prostym papierze pod upadkiem; zmusił go do wpisania w Akta Wileńskiego Magistratu pod dniem 20 Xbra 1821 roku — Przy czym oblatowano przelew tegoż obligu, niby od zeszlęgo Podkomorzego Straszewicza, na imie Zelmana Jowelowicza mający datę 1817 roku jan. 3 d. z opłatą za walor papieru 70 rub. as. dla podniesienia waloru w mniemaniu przywłaściciela. Uwiadomiony delator dopiero w miesiącu styczniu bieżącego roku o aktykacyi powiedzianych tranzaktów, starał się wyszukać Zelmana Jowelowicza dla odebrania przywłaszczzonego obligu przyzwoitemi środkami; lecz Zelman Jowelowicz przyznawając sobie nazwisko Axamit w domu Michela na Rudnickiej ulicy mieszkający, wyrzekł się właścicielstwa, i intabulacyi obligu, oraz nań przelew, o czym oświadczeniem w aktach Magistratu Wileń: w dacie 26 Januar. bieżącego roku zapisanym, potwierdził — W potrzebie koniecznej dopytania się do przywłaściciela, pytano przez prośbę Wileńskiej mieyskiej Rady, jak wiele było w roku 1817 w mieście Wilnie Zelmanow Jowelowiczow kupcow, i obywateli? oraz jak wiele ich jest teraz z tytułem kupcow, i bez tego tytułu? Rada mieyska świadectwem pod datą 30 januar. 1823 roku dała wiedzieć, że jeden tylko Zelman Jowelowicz Axamit (syn wexlarza) był kupcem 3 gildy w roku 1817, że na rok 1818 wykasował się z kupiectwa, że mieszka teraz w domu Michela, bawi się wexlowaniem pieniędzy — Ze o dalszych Zelmanach Jowelowiczach, taż Rada mieyska wiedzieć nie może — Po zapisaniu zatym oświadczenia ze strony delatora, w dacie 10 februar. bieżącego roku do akt Magistratu Wileńskiego przeciwko nieprawemu postępkowi jakiegoś Jowelowicza przywłaściciela obligu: zeszyły delator widzi się w potrzebie pozwać wszystkich starozakonnych Zelmanow Jowelowiczow w mieście Wilnie mieszkających, w celu wynadzwienia winnego, do Sądu Magistratu mieyskiego Wileńskiego w prośbach: najprzód, nakazania extradycyi czyli zwrótu obligu zeszlęmu delatorowi jako zupełnie na walorze upadłego, po skasowaniu onego wespół z przelewem nielegalnie nastalym, i sądzenia na winnym Zelmanie Jowelowiczu expensow prawnych; a względem postępku przywłaściciela o nastaniu przelewu 1817 roku styczni 3 d. mającego datę, oraz w materii tajemnych związkow Zelmana Jowelowicza z starozakonnym Markusem Linkowskim przez policye szukanym, jako się w sprawie okaże, odesłać winnego do dzieła śledztwienego za Ukazami Rządzącego Senatu i Gubernńskiego Rządu w majątku Straszewiczowskim Kociszkach odbytego — Powtóre, nakazania eliminaty mówionego nieraz obligu wespół z przelewem z ksiąg Magistratu Wileńskiego — Uznania tego wszystkiego i sądzenia, o co z natury sprawy proszonym będzie, zwolną poprawą żaloby.

Roku 1823 januar. 19 dnia — Wozny niżej podpisany świadczę, iż pięć kopii tego pozwu z autentykiem zgodnych w sprawie W. Barona Ferdynanda Franka kawalera maltanckiego przed Sąd Magistratu miasta Wilna, na każdy czas przypadnienia sprawy wyniesionego, jedną starozakonnemu Zelmanowi Jowelowiczowi bylemu kupcowi miasta Wilna, i obywatelowi Wileńskiemu na Rudnickiej ulicy w domu Michela mieszkającemu, oczewisto w ręce podałem; drugą kopją po wszystkich Zelmanow Jowelowiczow w mieście Wilnie mieszkających, mających, lub niemających tytuły kupcow Wileńskich, na kahalnym domu, trzecią na rogu szklaney ulicy — Czwartą na rogu ulicy Sawicz po przybijalem — A piątą w domu ratuszowym do drzwi Sądowych przylepiłem — O tych pozwach obecnym ludzom ogłosiłem, i termin rozprawy obwołałem — Dat, jako wyżej w Wilnie. (Podpisał) Tadeusz Olechnowicz wozny Ptu Wileńskiego.

Roku 1823 Februari 19 d. przed aktami miasta gubernskiego Wilna stawiając obecnie Wyżny wyżej wyrażony, takową Relacyą urzędownie zeznał; jest w aktach świadczą Ignacy Misiewicz.

Ten pozew wolno drukować r. 1823 febr. 21 dnia Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

Oświadczenia.

3. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Słuckiego w dacie niżej wyrażonej zapisanego oświadczenia, i w teyże samey dacie pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu stroonie potrzebujaćey jest wydany.

Roku 1823 miesiąca styczni 22 dnia. po odwołaniu Sądów przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemu powiatu Słuckiego i przed całą powszechnością, przy odwołaniu się do uprzednio w Aktach Ziemskich Nowogrodz. uczynionego manifestu w imieniu JW. Teofili z Xiążąt Radziwiłłow Baronowey Ferzonowey Jenerałowey woysk rosyjskich, naysolennieysze w poniższej treści czyni się oświadczenie: do JW. Ferzonowey Jenerałowey, nadesłaną została od niejakiegoś Faytela Josielowicza kopia karty na okaziciela na rub. sr. 820 w r 1803 augusta 15 d. jakoby wydanej z podpisem teyże JW. Jenerałowey Ferzonowey, której i sposób pisania i niezgodność wyrazow gramatyki polskiej, a w końcu same imie i nazwisko JW. Jenerałowey Ferzonowey również, odmiennie domieszczone, widocznie pokazuje, że izraelita jest twórcą tego dokumentu, przeto niżej podpisany oświadcza w imieniu teyże JW. Jenerałowey Ferzonowey, że nigdy żadney karty na okaziciela taż JW. Jenerałowa niewydawała, i że nikomu dłużną nie jest; żeby więc nikt takowey karty nienabywał o tym całą publiczność ostrzega, a razem że zatrzymującym takową kartę jako zprokurowaną właściwą koleją prawne kroki rozpoczynę, i takowe oświadczenie trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować będę zapowiadam. U tego oświadczenia podpis następny. Takowe oświadczenie jako nmocowany podpisuję. Felix Magnuszewski Ziemski Subsellów Słuckich Adwokat.

Zgodziłem z protokołem potocznym. Ignacy Kuncewicz Regent Ziemski Powiatu Słuckiego.

Roku 1823 mca stycznia 24, takowe oświadczenie do Redakcyi Kuryera Litewskiego przyjąć dozwala się. Piotr Mogilnicki Podsej.

Ostrzeżenie.

2. Gdy po zgonie Stanisława Tomaszewskiego Sędziego Granicz. Sluckiego Powiatu; obligi różnych debitorów, a mianowicie JW. Kamińskiego Vice. Guber. Mińskiego, W. Sakowicza Geometry i wielu innych, których nazwiska nie są pamiętne dotąd podług testamentowej dyspozycyi tegoż Sędziego Tomaszewskiego do rąk successorów niedoszły, przeto iżby nikt z debitorów zeszłego Tomaszewskiego bez okazania dowodów nadających moc ściągania summownych należności, z nikim w żadne układy niewchodził i summy niewypłacał, niżej podpisany, jako plenipotent konsukcesorów wzmianowanego powyżej Tomaszewskiego, przez niniejszą awizacyą w gazetach ostrzega. Dat 1823 dnia 23 lutego.

Michał Abramowicz były Prezydent Ziem. Telszewski.

Drukować wolno Józef Polkowski Assesor.

3. Niżej podpisany podaje do publiczney wiadomości, iż przedsięwzięć urządzić się nadal w moich posiadłościach, i w tym celu ogłaszam do wyprzedaży, imo dziedziczny mój folwark Olchow w Gubernii Mińskiej w powiecie Ihumenskim, 2do Schedę Nowodworską z Exdywizyi Prószyńskich w tymże powiecie, 3tio Schedę w Bożymie po Exdywizyi Platera takż w tymże powiecie, 4to Schedę w Michaliszkach po Exdywizyi Brzostowskiego w Gubernii Litewsko Wileńskiej i tymże powiecie, 5to dom w mieście Wilnie z placem i dużym ogrodem na Łukiszkach położony. Kto by więc życzył nabyć powyżej wyliczone posiadłości, osobliwie w Mińskiej Gubernii leżące, może udać się dla informacyi, postanowienia umowy i wzięcia prawa do W. Wincentego Hryniewskiego, w mieście Guberskim Mińsku mieszkającego. Dat 1823 roku febr. 20. Rychard Szyszko Sędzia Ziem. Ihumenski.

Takowa awizacya może być umieszczoną w Kuryerze. Sędzia Ziemi Jan Pisanko.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dla domierzenia kredytorom JWW. Józefa i Eleonory Wereszczyńskich Starostów Upitskich satysfakcyi, dekretem Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego Departamentu 2go naznaczony, zajmując się rozbiorem dzieła dotychczas, gdy uważa zbliżonym siebie ku końcowi onego, zawiadamia wszystkie interessowane osoby, że w dniu 3cim miesiąca marca 1823 roku dekret w sprawie oczewistej promulgować niezawodnie będzie. Dat 1823 february 16 dnia, w Powirzewin. Anzgary Masłowski Exdywizyi Prezes. Józef Paszkiewicz Regent Exdywiz.

3 Magistratura Powiszechnoy Opieki Gubernii Pto Wileńskiej znając, iż szpital przy kościele św. Filipa i Jakuba pod władzą, teyże Magistratury zostający ma nieodbitą potrzebę rozszerzenia swego placu z budowlą; tak dla wygodniejszej gospodarki, jako też dla umieszczania znajdujących się w onym znaczney liczby chorych, weszła w umowę o plac przyległy wspomnianemu szpitalowi do W.W. Szyszkow przynależny w zamiarze onego nabycia za sumę rub. sr. 1000. Gdy zaś dla uczynienia w tém zabezpieczenia dla funduszu, po-

treba jest nieodbita wiedzieć Magistraturze, czy niema opartych na wspomnionym placu i domku jakich skarbowych i partykularnych długów, lub sporów; dla tego zawiadamia interessowane strony niniejszym ostrzeżeniem, ażeby mający któkolwiek do wspomnianego domu i placu W.W. Szyszkow pretensyą, jawnie się do tey Magistratury na termin dnia 23 aprila teraźniejszego roku.

Członek Magistratury: Józef Puzyna.

Sekretarz Pietraszewski.

Naczelnik Stolu Hurynowicz.

P o z e w.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Ur. Kazimierz Niemira odstawni porucznik woysk ross. pozwa JX. Pawła Wajtyńskiego lub jego successorów loco peragendae executionis przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na roki trzykrólskie przy referencyi do dekretu niestannego w roku 1823 febr. 15 dnia zapadłego do nakazania warować locum standi, do zasądzenia summy zł. pol. 3000 cum altero tanto, do zwrotu expens prawnych S. Z. M.

Roku 1823 febr. 17 dnia Wójny świadczę, iż kopią takowego pozwu z oryginałem zgodną w sprawie Ur. Kazimierza Niemiry porucz. po Ur. X. Pawła Wajtyńskiego lub jego successorów jako niewiadomych z zamieszkania, do drzwi sądowych przybiełem i o terminie stawania przed Sądem Ziem. Wileńskim na roki trzykrólskie zawiadomiłem, oraz do gazety Kur. Lit. zamieściłem. Stefan Trzesniewski Wójny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca lutego 17 dnia przed aktami Grodzkimi Ptu Wileńskiego stawając obecnie wójny wrzecz podpisany tę relacyą zeznał, świadczę Regent Kazimierz Dauksza.

Takowy pozew Redakcyja może umieścić w gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam.

Józef Horodeński Sędzia Grodzki Wileński.

Kommissya Naywyżey ustanowiona dnia 31 julii 1821 roku, ma honor uwiadomić, iż dla zadosyćuczynienia życzącym być uczestnikami w pewnych częściach biletu na loteryą przez nią odbywającą się, na majątki nieruchome, położone w guberniach niżehorodzkiej, tulskiej i orłowskiej, i nadto na sumnę pieniężną 1,522,000 rubli, a tem samem więcej mieć środków do wygrania, zrobione przez nią teraz postanowienie, podług którego można otrzymać na to uczestnictwo osobne kupony na pół biletu, po opłaceniu dwudziestu pięciu rubli, i na piątą część biletu za opłaceniem dziesięciu rubli. Wygrana mająca wypaść na każdy tym sposobem na części podzielony bilet, ma być także podzielony na spółników proporcjonalnie do wniesionych przez każdego pieniędzy.

Przytym Redakcyja ma polecenie obwieścić, iż tu w Wilnie biletów na tę loteryą dostać można tylko do 15 marca roku bieżącego, w Izbie Powiszechney Opieki, w Wileńskim powiatowym kasnaczeystwie, i w Radzie mieskiej u Głowy miasta Poznańskiego.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 23 lutego rubel srebrny 3 rub. 77½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 51, stary r. 11 kop. 32, imperyal r. 36 kop. 60½.